

Foraauidt Udgifterne ved saadanne Bekjendtgjorelser af den i naerwaerende Lov omhandlede Beskaaffenhed, som hidtil have skullet optages i de privilegerede Tidender uden Betaling, ikke blive at afholde af vedkommende offentlig Myndighed selv, kan det af vedkommende Minister bestemmes, at deslige Udgifter skulle erstattes af Statskassen.

§ 9.

Denne Lov traeder i Kraft den 1ste April 1873.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

I Rigsdagens sidste Samling blev der i Folkethinget indbragt tvende private Lovforslag, henholdsvis om en Afgift af de Tidender, hvori retslige Kundgjorelser m. m. indrykkes, og om Forandring af Bekjendtgjorelsesmaaden for retslige Kundgjorelser m. m. Forhandlingerne om disse Lovforslag førte til, at der af Folkethinget ved 2den Behandling blev vedtaget et Forslag til Lov om Forandring i Bekjendtgjorelsesmaaden for retslige og lignende Kundgjorelser.

Allt tidligere har der mellem Finanzministeriet, Justitsministeriet og Indenrigsministeriet været forhandlet om en multig Omordning af det heromhandlede Forhold, og man har, efterat Sagen, som anført, har været gjort til Gjenstand for Behandling i Rigsdagen uden dog der at komme til nogen endelig Afslutning, fundet forøget Føie til paany at tage under Overveielse, hvorvidt der kan staaes Statskassen en Indtægt af den Fordel, som er forbunden med Berettigelsen til at udgive de Tidender, der ere autoriserede til med retslig Virkning at optage retslige Kundgjorelser og officielle Meddelelser fra Myndighederne, samtidig med, at det hele Forhold ordnes saaledes, at der derved drages Omfarg ikke blot for, at Udbredelsen af den Kundskab til disse Bekjendtgjorelser, der for saa mange væsentlige haade offentlige og private Interesser er af saa særdeles Betydning, ikke indskrænktes i Sammenligning med, hvad nu er Tilfældet, men tillige for, at dette Diemed, der ligeoverfor Hensynet til Statskassens Tarr dog her maa

betrages som det overordnede, om muligt i fuldere Maal kan naaes, saa at der altid indenfor den Kredss, for hvilken de paagjældende Kundgjorelser nærmest ere bestemte, haves den efter Omstændighederne letteste Udgang til at blive bekjendt med samme.

At forene dette dobbelte Hensyn til Statskassens Tarr og til en hensigtsmæssig Bekjendtgjorelsesmaade var netop Hensigten med det ovennævnte af Folkethinget vedtagne Lovforslag, og man har derfor med dette som Udgangspunkt affattet det naerwaerende Lovforslag, der saaledes saa nær som muligt slutter sig til det af Folkethinget vedtagne.

Det foreliggende Lovforslag gaaer, ligesom det af Folkethinget vedtagne, ud paa at bibeholde dels en almindelig, for hele Landet autoriseret Bekjendtgjorelsestidende, dels stedlige Bekjendtgjorelsestidender.

Om den almindelige Bekjendtgjorelsestidende handles i Lovforslagets §§ 1—3, hvis Indhold i det Hele er stemmende med de tilsvarende Paragrafer i det af Folkethinget vedtagne Forslag. Denne Tidende er, hvad enten den som hidtil forbliver den Berlingiske politiske og Avertissements-Tidende eller udgives ved offentlig Foranstaltning, bestemt til at optage retslige Kundgjorelser og officielle Meddelelser fra Myndighederne, som efter de nu gjældende Regler indrykkes i den Berlingiske Tidende i dens Egenkab af almindelig Bekjendtgjorelsestidende for hele Landet.

Hvad de stedlige Bekjendtgjorelsestidender angaaer, hvorom handles i Lovforslagets §§